

REVALUATIE VAN DE GULDEN EN DE BOSBOUW

Wanneer ik in dit tijdschrift iets schrijf over de revaluatie van de gulden, dan is het niet mijn bedoeling om een oordeel te geven over de voor- en nadelen van deze maatregel voor ons economisch leven in het algemeen. De revaluatie van de gulden zal echter stellig ook gevolgen hebben voor de houtprijzen en aldus zal de revaluatie de uitkomsten van het bosbedrijf beïnvloeden.

Het is U natuurlijk bekend, dat 85 à 90% van het in ons land verkochte hout wordt geïmporteerd. Dit betekent, dat de houtprijzen hier in feite worden bepaald door de prijzen van het geïmporteerde hout. Als herkomstland voor het geïmporteerde hout is Duitsland, dat zelf houtimporteur is, van weinig betekenis. De revaluatie van de gulden brengt derhalve met zich mede, dat het geïmporteerde hout ongeveer 5% goedkoper zal worden en dit betekent — aannemende dat de concurrentie in de houthandel behoorlijk werkt — dat het hout in ons land in het algemeen een prijsdaling van 5% zal vertonen.

Een uitzondering dient te worden gemaakt voor boerengeriefhout, dat weinig wordt geïmporteerd, hoewel een zekere prijsverhouding met andere handelssortimenten hier natuurlijk een rol bij speelt. Ten aanzien van het mijnhout is het ook niet zeker, dat een dergelijke prijsdaling het onmiddellijk gevolg zal zijn, omdat voor het mijnhout de prijzen voor een geheel jaar worden vastgesteld. Aangezien de import van mijnhout, bijvoorbeeld uit een land als België, vrij is, moet hier toch met een zekere prijsverlaging rekening worden gehouden.

Het is voor de Nederlandse bosbouw een grote tegenslag, dat deze revaluatie is doorgevoerd. De maatregel is genomen in een tijd, dat de economische positie van de bosbouw toch al slecht is door de prijsdaling van het hout sedert 1958 en de voortdurende stijging van de bedrijfskosten. Wijziging van de waarde van de munteenheid is onvermijdelijk een maatregel, die grof werkt en sommige bevolkingsgroepen of bedrijfstakken voordeel brengt en andere schade doet lijden. Ik meen, dat de bosbouw tot de laatste categorie behoort.

Bax.

VERENIGING „HET GRONDBEZIT” 50 JAAR

Op 13 februari 1961 vierde de Vereniging „Het Grondbezit” te Utrecht haar 50-jarig bestaan. Omdat de voorzitter en onder-voorzitter van onze vereniging door andere werkzaamheden waren verhinderd, woonde de secretaris de feestelijke vergadering van de jubilerende vereniging bij.

Onze vereniging is door vele banden met de Vereniging „Het Grondbezit” verbonden. Veler onzer leden zijn lid van deze vereniging, omdat zij niet slechts eigenaren zijn van bossen, doch tevens van al dan niet verpachte landbouwgronden, waarbij ik, in verband met de organisatorische verhoudingen op het gebied van de publiekrechtelijke bedrijfsorganisatie, gronden bestemd voor de fruitteelt en de grienden hierbij insluit.

Eigenlijk zou ik het anders moeten uitdrukken om recht te doen aan de historische verhoudingen. De Vereniging „Het Grondbezit” heeft vanaf haar oprichting de belangen van de grondeigenaren, ook in hun hoedanigheid van bosgronden, behartigd. Eerst na de oorlog is hierin in zoverre een verandering gekomen, dat het gewenst bleek de bouseigenaren afzonderlijk te organiseren, omdat deze niet slechts grondeigenaren zijn, doch tevens de bosbouw als bedrijf uitoefenen, waartoe zij veelal arbeiders in dienst hebben.

Juist bij de oprichting van onze vereniging heeft de jubilerende vereniging een belangrijke rol gespeeld. Ik wil niet zeggen, dat zij de moedervereniging is geweest, omdat ik dan tekort zou doen aan de betekenis van de bosbouwcommissie van de toenmalige Stichting voor de Landbouw bij het tot stand komen van onze vereniging, maar wel heeft de Vereniging „Het Grondbezit” en met name haar secretaris, de heer C. D. Grijns, de rol van voedster vervuld. In de tijd van het voorbereiden en het oprichten van onze vereniging heeft de heer Grijns het secretariaat waargenomen en het eerste concept van de statuten en het huishoudelijk reglement van de Nederlandse Vereniging van Bouseigenaren is van zijn hand.

Tenslotte is er de goede verhouding tussen de besturen en de secretariaten van beide verenigingen. Dit uit zich wellicht niet in de eerste plaats in een veelvuldig contact, doch wel in een goede persoonlijke verhouding, waardoor het steeds mogelijk is advies en hulp te vragen, waarbij het wellicht te begrijpen valt, dat de jongere vaker een beroep op de oudere en wijzere doet, dan omgekeerd.

Wij zijn ervan overtuigd, dat het werk van de Vereniging „Het Grondbezit” van geweldige betekenis is geweest en nog is voor de eigenaren van landgoederen, waarvan velen als bouseigenaren lid zijn van onze vereniging. Aangezien het landgoed alleen kan voortbestaan, indien zowel de inkomsten van het bos als die van de landbouwgronden ertoe bijdragen om de noodzakelijke exploitatieuitgaven te dekken, levert de jubilerende vereniging een belangrijke bijdrage tot de instandhouding van deze landgoederen en tevens van het Nederlandse bos.
